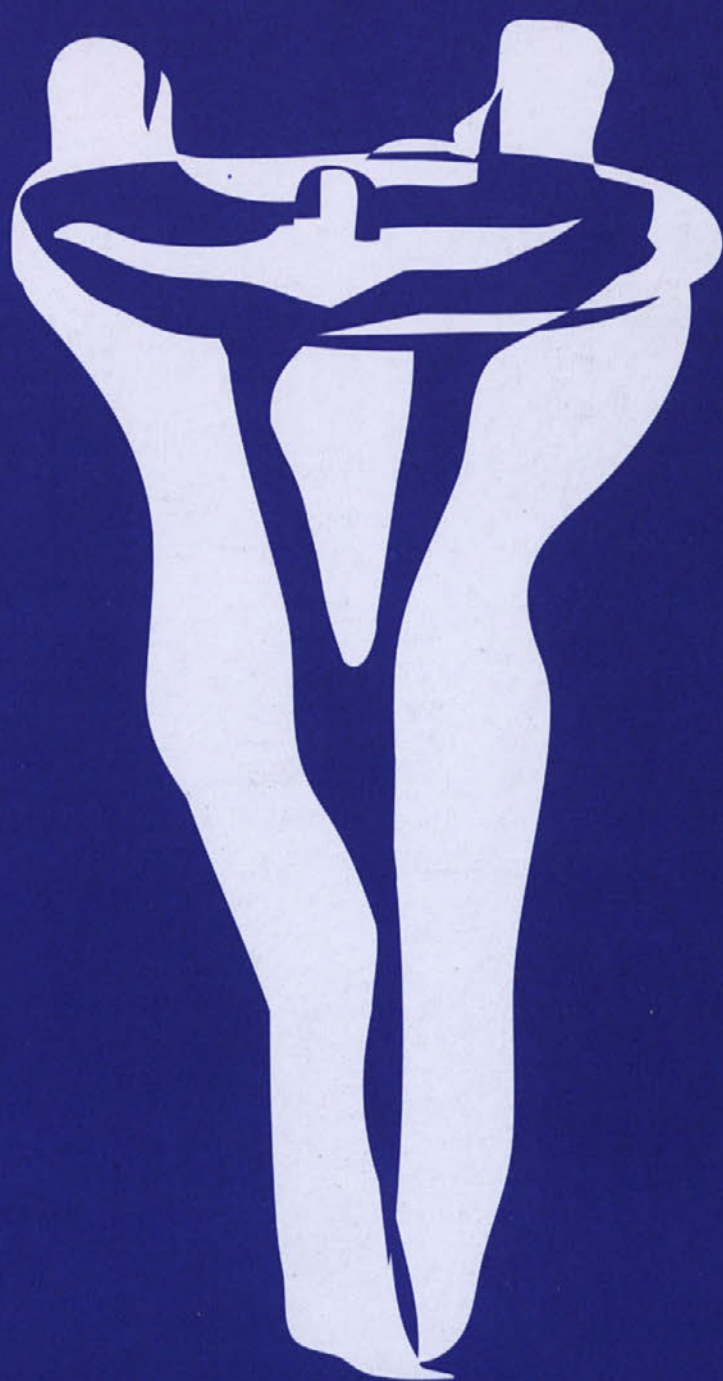

časopis
SLOGGA

Beseda glavnega urednika

Toliko idej se človeku porodi, ko razmišlja o nastajanju naslednje številke Sloge. Na srečo ima časopis kot mravljice pridne in vztrajne sodelavce, ki nabirajo ta čudoviti medek – besedo – v dar sebi in vsem vam. Pravzaprav se sploh ni težko lotiti dela, kadar od bralcev dobimo tako pozitivne odmeve, kot so prihajali do nas ob zadnji številki našega časopisa.

Še preden se prepustite branju tokratnih prispevkov, bi vas rada na tem mestu opozorila na čudovite pesmi, med njimi jih je nekaj tudi izpod peres še neobjavljenih avtorjev, ki sežejo do dna srca. V uredništvu Sloge pa smo še posebej veseli proznega prispevka. Verjamemo, da je med nami še mnogo proznih ustvarjalcev, ki pa se doslej še niso odločili za objavo svojih del. Naj vam bo prispevek Praznično mesto v vzpodbudo, da se tudi vi v bližnji prihodnosti odločite za to. Na tem mestu vabim vse, ki imate literarni navdih in ustvarjate, da delite svoja razmišljanja, čustvovanja, doživljanja sveta, ljubezni, narave itd. tudi z bralci Sloge.

V tej številki pa smo se v uredništvu Sloge poklonili tudi trem velikim možem (Jože Šmit, Franc Rupnik in Vladimir Miselj), ki so tako ali drugače zaznamovali naš kraj.

Zbrali smo torej dovolj gradiva, da vam lahko polepšamo in skrajšamo dolge zimske večere. Vsi sodelavci časopisa Sloga svojim bralcem želimo zdrav in uspešen začetek leta 2005!

Janja Habe

Praznično mesto

Okrašene ulice, polne svetlečih se lučk in vsaka izložba okno v pravljico. Na oknih so lučke. V mestu vlada čudežno vzdušje. Praznična spokojnost. Ljudje z veseljem na licih ogledujejo prijazne izložbe, se smehljajo, pozdravljajo svoje znanke, poljubljajo svoje izvoljene in brezskrbno plovejo skozi praznično obarvano mestece. V kavarni je polno ljudi. Prišli so na skodelico kave, da jih pogreje v mrzlem mestnem večeru, da najdejo svoj čas z ljudmi, ki jih imajo radi. Prišli so, da bi preprosto preživeli popoldne ali pa da bi svoji mali hčerki pokazali, kako okusne so kremne rezine. In zdi se, da jih nič in nihče ne more odvrniti od uživanja te idile. □

Ana Leskovec

Ko živali postanejo del nas

Marija Vogrič je nedvomno ena izmed pisateljic, ki jo spoznamo predvsem po njeni ljubezni do živali, zlasti do konj. Svojo "ljubezen" je delila z nami v soboto, 10. oktobra 2004, v prostorih Osnovne šole Črni Vrh nad Idrijo. Najprej nam je predstavila svoj film *Sin, za kmeta se boš šolal*, kjer je izvrstno prikazala pomen izobrazbe tudi v kmetijski dejavnosti. Mlad fant iz odročne gorske vasi se upira očetovi želji, da bi se izšolal za kmetovalca in nadaljeval vodenje družinske kmetije. Kmečka dela namreč opravlja že od malih nog – zakaj bi se torej moral šolati? Prav tako kakor mladi junak tekom filma spozna pomen splošne razgledanosti za kmetovalca, tudi gledalec ugotovi, da se ti "zemlja ne izneveri, če se ji posvečaš z znanjem in ljubeznijo".

Sledila je kratka predstavitev avtobiografskega romana *Tek po zunanjem krogu*, kratke zgodbe o

življenju psa Runa Ko se zvezda utrne z neba ter literarne pripovedi Čejen, ki govori o rojstvu in življenju konjička Čejena. Na slednjo se navezuje tudi film *Na krilih kentavrov*. Film nas vodi skozi življenje avtorice ob njenih dveh kobilah, Laro in Rivo. Lara postane breja in skoti "rjavodlakega žrebička" Čejena, katerega ime je povzeto po imenu njegovega očeta. Film nam poda vpogled v lepote narave, tudi Črnovrške planote, kjer je bil del filma posnet, hkrati pa nas čustveno vznemiri z zadostno mero humorja, predvsem pa pretresljivim zaključkom in slovesom od žrebička Čejena.

Tako je na nevsiljiv način Marija Vogrič tistega deževnega dne približala žrebička Čejena nam poslušalcem in gledalcem, da se je tiho priplazil in postal del nas. Sama pa je potrdila, da njena prva ljubezen so in bodo za vedno ostali ... konji. □

Bernard Čuk

Vladimir Miselj

(1889–1944)

Na pročelju Pagonove hiše, kjer se je pred 115 leti rodil Vladimir Miselj, smo v soboto, 30. oktobra, odkrili spominsko ploščo. Doslej malo znan in zamolčan pravnik in ekonomist ter tudi eden prvih slovenskih kariernih diplomatov je umrl v Ženevi leta 1944. Pobudnik za postavitve plošče je bil upokojeni diplomat Ivan Martelanc, ki je tudi zbral sredstva. Plošča je delo arhitekta Marka Lavrenčiča in kiparja Silva Fakuča.

Organizacija priložnostne proslave ob odkritju je bila zaupana KUD Sloga, ki je skupaj s krajevno skupnostjo zadevo odlično izpeljalo. Kar nekaj ljudi se je tega dne zbralo, domačinov bolj malo, pač pa precej gostov iz Ljubljane, Kranja, Idrije in zamejstva. Naprej je prisotne pozdravila predsednica črnovrškega kulturnega društva Marjetka Rupnik, za njo predsednik sveta KS Drago Poženel, ki je prenesel tudi pozdrav idrijskega župa-

na g. Damijana Krapša. O pomenu dela, ki ga je opravil Miselj, je spregovoril dr. Milan Orožen Adamič, ki je nanizal precej doslej neznanih oziroma zamolčanih dejstev, med drugim to, da povojne razmere Miselju niso bile naklonjene. Zgodovinarica dr. Jera Vodusek - Starič je dokumentirano predstavila njegov pomen in delo. Ploščo je odkril Vladimir Miselj ml., ki živi v Kranju kot upokojeni evangeličanski pastor. Nanizal je kar nekaj spominov na očeta in povedal par stvari, ki doslej tudi zgodovinarjem niso bile znane. Zapeli so pevci zbora dr. Francišek Lampe, nastopila je tudi recitatorica Ana Kavčič.

Za konec so organizatorji izrekli zahvalo vsem pokroviteljem, ki so nesebično pripomogli k pokritju stroškov. IMP Klima, Občina Idrija, Zidgrad, YDRIA MOTORS, Agroind in črnovrški župnik Srečko Vončina so tako ali drugače pomagali. □

Irena Kenk

Društvo mešani pevski zbor dr. Francišek Lampe Črni Vrh

Za nastanek cerkvenega pevskega zbora, katerega tradicijo nadaljuje v letošnjem letu ustanovljeno Društvo mešani pevski zbor dr. Francišek Lampe, se šteje leto 1975. V preteklosti izključno cerkveni pevski zbor se v zadnjem obdobju vse bolj usmerja tudi v posvetno petje. Laskave ocene strokovnih komisij zboru na revijah v okviru Idrijsko-cerkljanske regije in Primorska poje ter želja po nastopanju izven meja občine so bile vzrok, da smo v drugi polovici leta ustanovili samostojno društvo.

Trenutno šteje zbor 53 pevk in pevcev, ki se dokaj redno udeležujemo tedenskih petkovih vaj. Zbor je odprt za vse, ki se želijo ob pesmi družiti, zato se ni čuditi, da številčnost zbora iz leta v leto narašča. Zbor vodi Katja Bajec Felc, organistka in

korepetitorica zbora pa je Veronika Rupnik.

V pevski sezoni 2003/2004 je bil zbor z nastopi zelo aktiven. V septembru 2003 smo sodelovali kot demonstracijski zbor na zborovodskem seminarju, kjer smo svojo nalogo uspešno opravili. V decembru istega leta smo imeli božični koncert v Škocjanu pri Novem mestu. Na predvečer slovenskega kulturnega praznika smo v Idriji nastopili na reviji pevskih zborov Idrijsko-cerkljanske regije, čez mesec dni, to je 7. marca, pa smo sodelovali pri nedeljski maši v domači cerkvi, ki jo je slovenski javnosti neposredno prenašal prvi program televizije Slovenija. V okviru Primorska poje smo 21. marca nastopili v Hrpeljah pri Kozini, 9. maja pa na reviji cerkvenih pevskih zborov v Logu pri Vipavi. 20. avgusta smo sodelovali na otvoritveni slovesnosti Čipkarskega festivala v Idriji, 18. novembra pa ob svečani predstavitvi nove znamke Pošte Slovenije z likom idrijskega gradu Gewerkenegg. Velikodušno smo se odzvali tudi vabilu Društva za pomoč duševno prizadetim Sožitje za nastop na njihovem dobrodelnem koncertu v Spodnji Idriji. V okviru krajevne skupnosti pa skoraj ni prireditve, na kateri ne bi sodelovali v kulturnem programu (krajevna revija "Naj pesmi srca nam vedre", zlata maša Gašperja Rudolfa, birma, otvoritev spominskega obeležja rojaku Vladimirju Miselju).

V letu 2005 bo zbor praznoval tridesetletnico delovanja. Na jubilejni koncert, ki bo 9. aprila ob 19.00 uri v domači cerkvi, vabimo vse, ki vam je pri srcu zborovsko petje. □

Domen Rupnik

Članek, ki se nadaljuje, ali kaj je umetnost

Vesel sem, da lahko spet pišem na tem mestu ... najbrž pa bo malo manj vesel tisti, ki bere ta članek z namenom, da izve, kaj je to umet-

nost. Zakaj?

Če želimo razjasniti vsebino nekega pojma, moramo pojem definirati. *“Tradicionalno definiramo tako, da navedemo nujne in zadostne pogoje za tisto, kar definiramo”* (Danilo Š., Moč argumenta. 1998, str. 95.). Umetnost, mislim predvsem na sodobno likovno produkcijo, pa je sama po sebi živ pojav, organizem, ki se stalno spreminja glede na odnos do socialnega, kulturnega, političnega in še kakšnega prostora ali pa je zgolj iskanje neznanih svetov individuuma, občutenje, provokacija, imaginacija, akcija, performans, hibrid... Zaradi omenjenega dejstva umetnosti ne moremo definirati. Od tod tudi navidezne zagate pri vprašanju, kaj umetnost je, kaj je umetniško delo in kaj ne. Zakaj navidezne? Ker gre za skupek metafor, simbolov in samopoetik v odgovorih, ki laika spominjajo na diplomatsko-politična izmikavanja, v resnici pa opisujejo omenjen pojav, ki je vsak hip drugačen. Še več: tudi neumetniško je umetno.

Zatakne se torej že pri vprašanju kaj, kaj šele pri vprašanjih kako in zakaj. Danes je umetnost interkulturalna, interdisciplinarna, transnacionalna in konceptualna, saj je le tako lahko, kolikor je, aktualna in relevantna. Gre za instalacije, ambiente, video, performanse, webart, softver, bodyart, technoart, hibrid itd. Zato je njeno razumevanje mogoče le z določeno stopnjo predznanja, ki ga ponujajo kustosi, pedagogi, katalogi, monografije ... In tu bo nekdo dejal: Zakaj pa ni dostopna vsem? Oprostite, kako pa kupujete digitalni fotoaparati? □

Bernard Čuk

Jože Šmit

(1924–2004)

pesnik, pisatelj, prevajalec

Za vrabčka bi vas prosil rad, ljudje ...

Mrzlo februarско popoldne, pokopališče v Litiji, drobne snežinke naletavajo. Gručice v črnem čakajo, tih pomenek teče, beseda o Jožetu Šmitu. Prišli smo, da mu posodimo

zadnjo pot ...

“Blagoslovljen bodi ta grob ... in naj počiva v miru.” Klene so misli prijatelja, pesnika in sopotnika Toneta Pavčka: “... Kajti pesem je sonce, pesem je luč, ki sveti naprej. Iz temine vesoljstva, v temo naše nevednosti prihaja med nas, prihajala je s tabo kot čist studenec. Šmitovska je bila, pisana iz duše za mnoge duše, za velike in male otroke. Drhtela je v tebi, nekaj skrivnostnega je prihajalo iz nje. Prišla je k tebi že v gimnazijske klopi, vsa čista in tenka, kakor studenčnica. Vsrkal si jo s poslušom, vztrepetal si in zapel, začel si hoditi svojo pravo pot. Tako so pesmi prišle v knjige, prišlo je srce v besedi med srca. Tvoja lirika je šla v stran od izhojenih poti v lastno zbranost in tišino časa in trenutka. Bila drugačna od tistega, kar se je takoj po vojni pisalo, bila je korak spredaj tedanji in slični poeziji...”

Za njim se je poslovil predstavnik Črnega Vrha:

“... Prinesel sem ti pozdrave tvojih velikih malih prijateljev, črnovrških otrok. Nisi jim bil samo tisti, ki piše pesmi, poznali so te kot prijaznega dobrega strica, ki veliko ve in je v njega srcu neskončno prostora za mlada srca. Tudi pozdrav velikih črnovrških otrok naj ti zaupam, nam si bil človek z veliko začetnico. Trideset let si bil med nami, postal si naš. Naj bo srečna zemlja, ki te jemlje v naročje, dan ji je velik blagoslov ...”

Le ena se želja ni tebi izpolnila, nepozabni Šmitov Jož ... □

Adrijana Tominec

Zopet razvedrili svoja srca

Spomladi, točneje 18. aprila letos, smo v prenatrpani dvorani lahko zopet poslušali prešeren glas naših pevcev. Slišali smo otroške in mladinske zборе ter mešanega, letos prvič pa tudi moški pevski zbor Po-bje. Pod vodstvom Veronike Rupnik so se s klobuki na glavah predstavili domači publiki. Zanimivost letošnje revije pa so nedvomno bila tudi štiri dekleta, ki jih že nekaj

časa poznamo pod imenom Ursatido, saj so nam predstavila svojo avtorsko pesem. Mlajši otroški pevski zbor nas je pod vodstvom Jožice Rupnik razveselil z lepimi skladbicami in zanimivo predstavitvijo. Tu je nekaj spominov malih pevcev:

“Fajn je blu, k smo imel špegle. Še zdej jih imam.”

Jernej, 9 let

“Bil sem lovc! Super.”

Dejan, 5 let

“Blo mi je zlo smešno zarad očal.”

Anja, 10 let

“Veliko poslušalcev.”

Andraž, 7 let

“Dobili smo sendviče.”

Janez, 8 let

“Treme sploh nisem imela. Mislim, da smo prav lepo zapel.”

Neža, 8 let

Mislim, da zadovoljnih poslušalcev ni manjkalo. Vsekakor so se pevci zelo potrudili, da bi razvedrili prav vsako srce, ki je v mrzlem pomladanskem popoldnevu prišlo poslušat lepe glasove domačih pevcev. □

Bernard Čuk

Štefkov gospod

(1924–2004)

France Rupnik je bil rojen v Zadlogu 23. novembra 1924. Osnovno šolo je obiskoval v Zadlogu, gimnazijo v Gorici in Vidmu, bogoslovje pa deloma v Gorici in deloma v Ljubljani. Posvečen je bil leta 1948. Od 1948 do 1972 je služboval v Spodnji Idriji, od 1972 pa kot župnik in dekan v Kobaridu.

V Čedadu in Vidmu je raziskoval arhive in sodeloval z beneškimi in furlanskimi duhovniki. Objavljal je zgodovinske članke v beneškem Domu in Trinkovem koledarju. Pisal je o cerkvicah v Nadiški dolini, o cerkvi sv. Antona v Kobaridu, od-

kril listino o nastanku božjepotne cerkve na Mengorah itd.

Po upokojitvi se je živo zanimal za graditev cerkvice v Krnicah, pobudnik za gradnjo le-te je bil prav on. Tu je priskrbel zvonove. Žal mu ni bilo dano dočakati zadnjih del in slovesne blagoslovitve. Zelo se je tudi zanimal za kapelo v Čekovniku. Zlatomašni dar je namenil za restavriranje oltarja v črnovrški cerkvi. Skoraj do konca je neutrudno pisal v že prej omenjeni beneški Dom in se vselej odpovedal honorarju. Srčna želja je bila majhna cerkva v Zadlogu. In še je bilo načrtov, ki so ostali. “Orač je odložil plug.” □

Katja Bajec Felc

Črnovrški zborovodje

Ko so mi rekli, naj kaj napišem za časopis, sem najprej pomislila, o čem naj pišem – o zborih, o petju, ... Pa sem se odločila, da nekaj napišem o nas – zborovodjih. V Črnem Vrhu nas je kar nekaj. Vesela sem, da imamo podmladek, kar potrjuje, da delamo dobro oziroma da s svojim delom mlade pritegnemo. Večina nas je samoukov – ustrezno znanje si pridobivamo na raznih tečajih in zborovodskih seminarjih. Sama osebno sem največ izkušenj dobila s prepevanjem v raznih zborih in s sodelovanjem z njihovimi zborovodji.

Naše delo zahteva veliko časa. Poleg samih pevskih vaj in nastopov z zborom je zelo pomembna naša priprava in izbor pesmi. Za vsak projekt, pa naj bo to prepevanje pri mašah, sodelovanje na revijah ali koncertih, je potrebno izbrati ustrezne pesmi. Pesmi morajo ustrezati sestavi zbora in zmožnosti pevcev. Zelo pomembno je, da zborovodja izbere tak program, ki ga pevci zmorejo in jih pritegne. Zelo pomembno pa je, da pritegne tudi poslušalce. Prav izbor pesmi zahteva veliko časa, saj je potrebno pregledati ogromno pevske literature.

Ko je program izbran, ga mora

zborovodja najprej do potankosti naštudirati: intonacijo, dinamiko, način izvedbe... Šele takrat je pripravljen, da z novo pesmijo nastopi pred zborom. Zelo pomembna je priprava na vsake pevske vaje, saj mora biti program do časa naštudiran. Tukaj odigrajo pevci zelo veliko vlogo – pomembno je njihovo sodelovanje in redno prihajanje na pevske vaje. Mislim, da lahko črnovrške pevce pohvalim, saj jih večina pevske vaje jemlje zelo resno in se jih redno udeležuje. Tako pevcem kot tudi zborovodjem je največja nagrada in motivacija uspešen nastop in pohvala poslušalcev.

Na koncu bi izkoristila priložnost in se zahvalila vsem, ki nas, zborovodje in pevce, podpirajo. Tukaj mislim predvsem na domače, ki nam pri našem delu stojijo ob strani. □

Domen Rupnik

O pritisku

Človek, ki zbira smrekice, človek, ki je vaje rdeče ali pa živo rdeče v kombinaciji z zeleno, človek, ki zazna samo še močan svetlo-temni kontrast in gibanje. *“Zato je, mimogrede, televizija takšen strup; ker gledaš neumnost, a vseeno ne moreš umakniti pogleda, kajti lovi te na biološki aparat, na menjavo frekvenc – kot nekdanjega lovca, ki je nekaj zasledil”* (Gnamuš, G. 1991). Ta človek je prišel v prostor z minimalno barvno intenziteto, zanj torej v brezbarvni prostor, kjer ne vidi ničesar, kjer nima oprijemljivih informacij za orientacijo. Nastopi zmeda... Vpraša...

...*“Kje pa so slike?”* se je začel skoraj vsak obisk postavitve grafičnih listov Pritisk v predverju kulturne dvorane Črni Vrh. Najbrž je redko, težko ali pa celo čast videti človeka, ki sicer ne zahaja v galerijo, kako se odzove na likovno delo. Najljubši je bil obisk mlade družine. Hčerko so dela tako fascinirala, da jih je, sicer namenoma nenaslovljena, naslovila kar sama: *Teta z veliko obleko*, Srček ... Za vsako podobo je v trenutku dobila ime.

Dejstvo, da smo izgubili vez,

vez z likovnim jezikom, z izvirom, se danes kaže skozi (probleme) sodobne umetnosti. Pod pritiskom oglaševalskega balasta in hitrostjo informacijske dobe smo izgubili občutljivost. Dobil sem celo občutek, da je predšolska deklica dojemala grafike bolj pristno od mene samega. Na videz tako abstraktno je v očeh otroka tako realno. Kaj je torej realnost? □

Marta Habe

Začarana Ančka

Pri župnijskem dramskem krožku smo se pod vodstvom mentorice in režiserke gdč. Marjetke Rupnik odločili, da uprizorimo veseloigro z naslovom *Začarana Ančka*. Igra govori o Ančki, ki je na tržni dan odšla na tržnico, da bi kupila nekaj stvari. Tam jo neki čarovnik začara s svojim talismanom (čarobnim kamenčkom). Tega ji nihče ne verjame, zato mora svojim sovaščankam, ki jih ni malo, vedno znova to razlagati in dokazovati. A na koncu se izkaže, da Ančka sploh ni bila začarana, temveč je šlo le za zamenjavo košar – košare so bile namreč vse enake, saj so jih vaščanke zadele na srečelovu, ki se je tedaj odvijal na tržnici.

Vloge smo prevzele učenke 7. in 8. razreda devetletke: Anja Mikuž (Ančka), Barbara Rupnik (ženska), Karmen Logar (Tončka), Katja Pivk (Špela), Ema Habe (Liza), Tjaša Bizjak (Meta), Melita Tominec (tat, šepetalka) in Marta Habe (Micka, šepetalka).

Premiero smo imeli v soboto, 12. junija, v dvorani KUD Sloga v Črnem Vrhu. Nato smo nastopili še v domu za ostarele v Idriji in v Črnem Vrhu, pa še prvošolčke smo ob sprejemu v šolo razveselili. Ob koncu leta je dramsko društvo kakor vedno pripravilo igrico pred prihodom Sv. Miklavža. □

Za nasmeh na otroškem obrazu

Da so otroci naše največje bogastvo, se zagotovo zaveda Društvo prijateljev mladine (DPM) Črni Vrh, ki že vrsto let skrbi za različne interesne dejavnosti, ki združujejo in razveseljujejo ne samo otroke, temveč tudi njihove starše.

Tako se je 74 kolesarjev in kolesarčkov tudi v letu 2004 podalo na sedaj že tradicionalno kolesarjenje, ki je potekalo 16. junija. Letos so jim štartne številke prvič prinesle posebno nagrado. Ob koncu kolesarjenja je bilo namreč izžrebanih 10 števil, katerih lastniki so dobili sladko nagrado – čokolado. Po besedah predsednice DPM Črni Vrh Marije Čuk je bilo še posebej razveseljivo, da se je letošnjega kolesarjenja udeležilo veliko mladih družin.

Zainteresiranih staršev in otrok pa zagotovo ni manjkalo tudi na letos prvič prirejenih športnih igrah, ki so potekale v petek, 8. oktobra 2004. Otroci so se lahko s svojimi starši sprva pomerili v igrah na prostem, nato pa so se vsi skupaj preselili v prostore Osnovne šole Črni Vrh nad Idrijo, kjer je najbolj zagrete čakala telovadnica, tiste manjše ali pa že utrujene pa družabne igre, kot so Človek ne jezi se, domine, spomin, karte ipd. Iger se je vsega skupaj udeležilo kar 80 ljudi, kar je za prvič veliko.

Ne smemo pa pozabiti, da člani DPM pridno delajo in pripravljajo vsakoletno miklavževanje, ki bo potekalo 5. decembra 2004. Kljub temu, da mi Miklavž ni pustil pokukati v svojo košaro, pa mi je z gotovostjo zatrdil, da bodo darila, tako kot so bila vsa leta doslej, nekaj posebnega. Miklavžu pa se bo 24. decembra 2004 pridružil tudi Dedek Mraz, ki bo skupaj z otroki zarajal na glasbo ansambla Javor. Vsi, ki se v letu 2004 niste udeležili katere izmed delavnic DPM Črni Vrh, pa boste za to zagotovo imeli priložnost prihodnje leto, kajti DPM bo še naprej tako dobro kot

do sedaj opravljal svojo nalogo in s tem pričaral nasmeh na otroškem obrazu. □

Adrijana Tominec

V vrtcu je krasno

Čas, ki ga dandanes otroci preživijo v vrtcu, je bistveno drugačen, kot je bil pred leti. Zaradi razpotegnjenih delavnikov je daljši, hkrati pa tudi bolj kvaliteten. Zaradi devetletne osnovne šole so v vrtcih ostali brez programa male šole. Oblikovali so dve skupini otrok, in sicer skupino do treh let in od treh do šestih let. Obe skupini delata na podoben način, seveda pa je program prilagojen starosti otrok. Nove metode dela omogočajo otroku zdrav razvoj njegovih sposobnosti, spretnosti in interesov. Igralnice so navadno razdeljene na koticke, v katerih se otroci srečujejo z določenimi igračami oziroma sredstvi, s katerimi si razvijajo svoje sposobnosti. Ti koticčki so: koticček za dom in družino, za gradnjo s kockami, za namizne in manipulativne igre, za opismenjevanje, za umetniško dejavnost, za pesek in vodo. Preko iger se sami na nevsiljiv način seznanjajo s svetom, bogatijo besedni zaklad, razvijajo prostorsko predstavljalnost ipd. Tudi sodelovanja s starši je veliko več: roditeljski sestanki, posebna oglasna deska, skupne dejavnosti z otroki, ura telefonskih pogovorov, praznovanje otrokovega rojstnega dne v vrtcu ...

V Črnem Vrhu vrtec letos obiskuje 24 otrok, ki jih spremljajo štiri vzgojiteljice. Tema letošnjega leta je zdravo življenje. Skozi celo leto bodo spoznavali zdravo prehrano, gibanje, higieno in podobno. Seveda pa se in se bodo še vedno igrali po koticčkih, telovadili v telovadnici osnovne šole, obiskovali šolsko knjižnico in hodili na sprehode. Praznovali so že praznik jeseni in teden otroka. Gostili bodo dve lutkovni predstavi, skupaj s starši bodo okrasili vrtec, se ob pustu našemili, praznovali dan staršev, imeli

teden kulture, v maju bodo imeli dan družine in se v juniju poslovili od vrta.

Vsakemu otroku je omogočeno, da ob koncu tedna nese s seboj domov igračo ali knjižni nahrbtnik in potem v ponedeljek pove, kaj se je dogajalo z igračo oziroma s knjigo pri njem doma. Če otrok želi, ga lahko obišče tudi vzgojiteljica. Teh obiskov so otroci še posebej veselili, saj radi pokažejo, kakšne igrače imajo doma. □

Janja Rupnik

PD Javornik

"Krepak pogum in trdna vera premagata ovire vse, gotovo je, da mila jera ni ne za v sneg, ne za v skale."

Slednje bi zagotovo lahko rekli, da drži tudi za črnovrške planince, ki se z dobro voljo in pogumom lotijo prav vsake naloge pred seboj. Tako so tudi letos organizirali nočni pohod na Javornik, ki se ga je kljub zelo slabemu vremenu udeležilo okrog 150 pohodnikov. Organizirali so tudi pohod "Od Idrijce do Javornika", konec leta pa je potekal tudi tradicionalni zimski pohod na Javornik.

Naši planinci pa so se letos podali tudi v tuja gorstva. V juliju se je skupina petih planincev odpravila v pogorje Monte Rose, ki je imela za cilj osvojiti vrh Dufourspitze, visok 4634 metrov. Žal jim je zelo slabo vreme vzpon preprečilo. Vendar jim volja ni usahnila, saj imajo že nove načrte za leto, ki prihaja. Obiskali pa so tudi lepo število naših gora, od Porezna, Čavna, Snežnika do Storžiča in Kepe, pa še kaj bi se zagotovo našlo.

Poprijeli pa so tudi za lopato, saj so opravili veliko dela pri Pirnatovi koči na Javorniku. Preuredili so kletni prostor, zgradili greznico, opravili manjša dela v dnevnem prostoru ter uredili okolico koč. Pozabiti pa ne smemo tudi na mlade planince, ki so se 17. januarja udeležili državnega prvenstva Mladi in gore, na katerem so zasedli 14. mesto. Udeležbo so si priborili z odličnim rezultatom na regijskem tekmovanju v preteklem letu. Tudi

letos so pokazali veliko znanja in se 6. novembra udeležili regijskega tekmovanja, ki je potekalo v OŠ Črni Vrh nad Idrijo. Zasedli so 5. mesto in se kvalificirali na državno prvenstvo, ki bo potekalo prihodnje leto.

Ostalo je še veliko neprehojenih poti, zato ste v našo družbo vabljeni prav vsi, ki bi košček te poti radi prehodili skupaj z nami. □

Janja Rupnik

Cerkev

Iztekajoče se leto tudi v naši župniji ni skoparilo z dogodki. Nekateri izmed njih so v nas pustili prav poseben pečat. 7. marca je bil televizijski prenos svete maše iz naše župnijske cerkve.

Konec meseca aprila pa je zlato mašo maševal msgr. Gašper Rudolf, ki je doma iz Lom. Posvečen je bil leta 1954 v Ljubljani. Nato je bil kaplan v Tolminu, zatem župnijski upravitelj na Vojskem, sedaj pa svoj duhovni poklic opravlja v Novi Gorici.

Prvo nedeljo v juliju pa je Svetega Duha prejelo 25 mladih iz naše župnije. To je bil še prav poseben dogodek, saj nas je po nekaj letih ponovno obiskal škof Metod Pirih, ki je birmancem podelil dar Svetega Duha.

Konec meseca, 22. julija, pa smo se na črnovrškem pokopališču v lepem številu poslovili od msgr. Franca Rupnika. Prvih štiriindvajset let je kot župnik deloval v Spodnji Idriji, potem pa vse do upokojitve ostal zvest Kobaridu. Zadnji dve leti pa je jesen življenja preživel v rojstnem kraju.

V avgustu je bilo romanje na Sveto Goro, kjer je naš župnik g. Srečko Vončina maševal mašo za našo župnijo. Na zahvalno nedeljo so bila blagoslovljena zadnja obnovitvena dela v cerkvi. Obnovljen je bil stranski oltar Srca Jezusovega, križev pot in glavni križ. Notranjost cerkve pa je bila pobeljena in urejeno je novo ogrevanje. Hkrati pa je bila zahvalna nedelja tudi priložnost, da smo se Bogu zahvalili za vse prejete darove v letu, ki mineva. □

MBK Črni Vrh

www.mbkcrnivrh.com

Leto 2004, to je trinajsto leto delovanja MBK Črni Vrh, je bilo tekmovalno zelo uspešno, po drugi strani pa je upravičilo tudi sloves nesrečne številke trinajst.

MBK Črni Vrh je suvereno osvojil prvo mesto v klubski razvrstitvi slovenskega pokala v panogi cross country, v pokalu Alpe Adria pa v konkurenci več kot sto klubov iz Slovenije, Italije, Avstrije in Hrvaške osvojil tretje mesto. Na sklepni prireditvi Kolesarske zveze Slovenije "Večer zvezd" je MBK Črni Vrh prejel priznanje kot najboljši gorskokolesarski klub v Sloveniji v panogi kros, njegov član Luka Kodra, ki je v letošnji sezoni prestopil v črnovrški klub iz KD Calcit Kamnik, pa priznanje za tekmovalne dosežke.

Luka Kodra je z dvanajstim mestom na svetovnem prvenstvu v Les Getsu v Franciji in tretjim mestom v skupni razvrstitvi evropskega pokala, vse v kategoriji mladincev, dosegel najvidnejše mednarodne rezultate kluba v letu 2004. Nina Homovec, poleg Kodre druga klubska državna reprezentantka, je sezono začela z odmevnim mednarodnim rezultatom. V italijanskem Liquigas pokalu je v skupni razvrstitvi žensk do 23 let osvojila drugo mesto. V nadaljevanju sezone je morala dati prednost šoli in maturi. Ko je bilo vse to za njo in se je v celoti posvetila gorskemu kolesu, pa je prišlo obdobje, ko sta se razšli z boginjo Fortunio. Na evropskem prvenstvu je zaradi dvakratne pretrgane zračnice odstopila (to je bil njen prvi odstop na velikih tekmovanjih), na domačem tekmovanju – 16. Bloudkovem maratonu pa si ob naletu sotekmovalca nalomila rebra. Zaradi tega se je morala odpovedati nastopu na svetovnem prvenstvu v gorskem in cestnem kolesarstvu.

V letu 2004 je klub na državnih prvenstvih v cross countryju in vzponu osvojil enajst medalj (šest zlatih, štiri srebrne in eno bronasto) in se s tem izenačil z rekordnim letom

1996, po žlahtnosti medalj pa ga je celo prehitel. Z dvema zlatima medaljama sta bila najuspešnejša klubska tekmovalca Luka Homovec in Luka Kodra, preostali dve zlati medalji pa sta prispevala Boštjan Brelih in Robert Blaznik.

Tudi načrti za naslednjo tekmovalno sezono so več kot optimistični. Čeprav klub še vedno nima glavnega pokrovitelja in finančno še ni v celoti pokrit proračun, se nameravajo z najboljšimi tekmovalci udeležiti evropskih tekem svetovnega pokala, tekem evropskega pokala in italijanskega pokala Liquigas. V slovenskem pokalu v panogi cross country želijo obdržati primat v vseh kategorijah razen kategorije mlajših mladincev in v klubski konkurenci, na državnih prvenstvih pa preseči bero medalj iz leta 2004. V letu 2005 so se odpovedali organizaciji Bloudkovega maratona (glavni razlog za odpoved so upravne prepreke in ponavljajoče nagajanje nekaterih krajanov), kandidirajo pa za organizacijo državnega prvenstva v cross countryju v Lomeh, tekme Junior bike off road in tekme štafet za VN Idrijske čipke v Balili. Slednje tekmovanje bo organizirano v sklopu Čipkarskega festivala 2005 in bo prvo tovrstno tekmovanje v Sloveniji. □

Bernard Čuk

TRMAsto na Špičasti vrh

Zadlog, 27. julij 2004 – Lepa sončna nedelja je bila, ko so mladi iz zadloškega društva TRMA organizirali pohod na Špičasti vrh, ki je bil letos prvič združen s tekom. Ta naj bi postal tradicionalen, tako kot je pohod sam. Mladi korenjaki so vse skrbno pripravili, tudi udeležba je bila dobra. Pohodniki so začeli prihajati zelo zgodaj, prvi je bil Škofjeločan Branko Lampe, ki pa ni presenetil organizatorjev, okrepevalnica pod vrhom je že obratovala in tista pri Bizarju menda tudi.

Tek na progi, ki je dolga 4 km in ima višinsko razliko 410 m, se je

pričel ob 11. uri. Najhitrejši je bil s časom 24,05 minut Marko Tratnik iz Žagoliča. Nežnejši spol je zastopala domačinka Veronika Rupnik. Štefan Šneberger iz Grosuplja je bil s 66 leti najstarejši, najmlajša pa 10-letnika Franc Habe in Urban Rupnik, oba iz Zadloga. Zmagovalec je prejel pokal v obliki matučka, vsi udeleženci, bilo jih je 25, pa spominske plakete, izžrebali so tudi 5 praktičnih nagrad.

Popoldne se je vse skupaj nadaljevalo z veselico pri Bizarju. Zelo veselo je bilo, zapeli so Pobje, imeli so srečelov s številnimi dobitki. Gorski cvet je igral dolgo v noč, plesalo se je in pelo. Ekipa, ki ji je načeloval Florjan Lampe, je znala poskrbeti za vse, celo za sveže ribe. Par dni za tem je sledil izlet v Gardaland, ki je bil prirejen prav za vse, ki so pomagali – lepo so se menda imeli.

Prihodnje leto bo stolp na Špičastem vrhu zrasel za 3 metre, vsaj tako pravijo, priprave že tečejo. Kot so povedali, pri vsem tem brez uvidnih pokroviteljev sploh ne bi šlo, zato se jim iskreno zahvaljujejo. Le kje še gre brez pokroviteljev? □

Polona Rudolf

Kaj gasilci delajo?

Kljub času, v katerem živimo, so gasilci še vedno pripravljene brezplačno in nesebično pomagati. Gasilci delujejo v prostovoljnem društvu. Da društvo dobro deluje, morajo biti v društvu sposobni in nesebični ljudje, kar se v našem društvu vidi, saj deluje že čez sto let. To se je izkazalo tudi letos, ko je rdeči petelin zakikirikal še zasneženega marca v Grižah pri Žgavcu. Kljub deževnemu poletju so tam pa tam morali posamezne družine oskrbeti s pitno vodo.

Ko ne gori, pa gasilci ne počivajo. Letos so si zadali visok in drag cilj, ki so ga tudi dosegli. S pomočjo krajanov in podjetij so kupili novo intervencijsko vozilo – Landrover Defender z nadgradnjo. Vsem da-

rovalcem se iz srca zahvaljujejo, saj tolar na tolar – vozilo. Marjetna nedelja je tudi letos, kot vsako leto, lepo uspela. Ves izkupiček so namenili nakupu novega vozila. "Kaj pa že nekajletna strokovna ekskurzija?" so se vprašali gasilci. "Ne, letos ekskurzije ne bo, saj šparamo za novo vozilo," so vsi v en glas sklenili.

Udeležili so se tudi gasilskega smučarskega tekmovanja na godoviški Okroglici, kjer so se odlično odrezali. Dobili so kar nekaj medalj. V naslednjem letu so oni na vrsti za izpeljavo in organizacijo tekmovanja. Poleg organizacije smučarskega tekmovanja pa jih v naslednjem letu čaka še en pomemben dogodek. Leto 2005 je za črnovrške gasilce jubilejno, saj bodo praznovali 110-letnico društva. Takrat bo nov gasilski avto uradno ugledal luč sveta.

Na pomoč! □

Franko Rudolf

Lado Kobal - pevec in lovec

Lovci imamo svojevrsten način izražanja in stoletja stare, utrjene običaje. Mnogi slovenski pisatelji, pesniki, slikarji in skladatelji so prav iz lovstva zajemali navdihe za svoja umetniška ustvarjanja. Naši običaji in naše pesmi so bogata kulturna dediščina, ki jo moramo ohranjati zanamcem, rodovom, ki prihajajo.

Pred štiridesetimi leti sem se včlanil v zeleno bratovščino, takrat sem poslušal zgodbe, ki so jih pripovedovali starejši lovci: o Bizarju, Klepcu, Plešnarju, Lovraču ... Sedaj sem tudi sam v skupini starejših, pripovedujemo iste zgodbe, le da smo dodali še dogodivščine Kampelca, Šmona, Jakoba, Guzelja ... Najstarejši med nami je Lado Kobal iz Ajdovščine. Rad prisluhne našim zgodbam, tudi sam katero pove, a najrajši prepeva.

Kako se je srečal z nami? Pred več kot 40 leti je imel zbor Srečko Kosovel v Črnem Vrhu koncert, Lado pa je bil član zbora. Po koncertu so šli k Pagonu, kjer je Lado

pomagal prepevati črnovrškim lov-
cem. Peli so pozno v noč. V Črni
Vrh je prišel kot pevec, ta prijatelj-
ski večer pa ga je zanesel v zeleno
bratovščino. Postal je lovec in ostal
pevec, vedno nas zna razveseliti.

Leta 1979 je na razvitje naše-
ga prapora pripeljal skupino pri-
jateljev pevcev, popestrili so nam
prireditiv. Tako prihaja Lado s to
skupino med nas že četrto stolet-
ja – prepevajo na naših proslavah,
lovskih mašah in tudi takrat, ko se
poslavljam od naših članov. Lado
je nepogrešljiv med nami, dober
prijatelj vsakomur, zato še kako
drži pregovor: "Kdor poje, zlo ne
misli." □

Branka Čuk

Malonogometni klub Fatamorgana

Naj samo spomnim, da so ko-
nec lanskega leta skupaj z ekipo
Barbari iz Godoviča združili moči v
zimski ligi malega nogometa v Mo-
dri dvorani v Idriji, kjer so osvojili
prvo mesto. To jim je dalo zalet za
nadaljnje dobre uvrstitve na turnir-
jih tudi drugod.

Poleg nastopanja po raznih tur-
nirjih v malem nogometu so tudi
letos, kot je že tradicija, organi-
zirali dva turnirja. Peti turnir vasi
se je odvijal 22. maja, kjer jim je
malce ponagajalo vreme, vendar
pa fantom s takim zanosom nič ne
more do živega, zato so ga uspešno
izpeljali do konca, kot se spodobi.
Omenim lahko, da bo šesti turnir
vasi predvidoma 28. 5. 2005.

10. julija pa je potekal 12. tradi-
cionalni turnir v malem nogometu.
Fantje so uspešno pokazali svoje
sposobnosti in zasluženo osvojili
3. mesto. Naslednje leto naj bi se
ta turnir odvijal predvidoma 9. 7.
2005.

V letu, ki prihaja, bodo skuša-
li braniti prvo mesto v zimski ligi
malega nogometa v Idriji, pri če-
mer sploh ne dvomimo, da jim ne

bi uspelo.

Mi pa jim bomo pomagali po
svojih najboljših močeh, kajne! □

Katja Pivk

Ko iz malega zraste veliko...

Moja smučarska pot se je za-
čela pred dvema letoma, ko me je
po končanem smučarskem tečaju v
petem razredu poklical Emil Čuk
in me povabil na tekmo, ki je bila
že naslednji dan. Pred prvo tekmo
pa smo imeli le en trening in že na
tekmi se je pokazalo, da bom lahko
z malo truda odlično zastopala SK
Javornik. Treningi pa so se iz tekme
v tekmo stopnjevali in že so se ka-
zali boljši rezultati.

Lansko leto smo imeli tudi
skupne tridnevne priprave na Vi-
šarjah. Naučili smo se veliko nove-
ga, predvsem pa novih tehnik smu-
čanja. Na začetku smučarske sezo-
ne 2003/2004 smo imeli predvsem
veliko težav s snegom, a so težave
minile in že smo začeli poleg kon-
dicijskih treningov v osnovnošolski
telovadnici tudi treninge na snegu
v Lomeh.

Sledile so tekme za Notranjski
pokal na Soriški planini, Starem
Vrhu, v Lomeh, na Kaninu, v Rov-
tah in na Vojskem. Skupno je bilo
osem tekem, od tega šest velesla-
lomskih, dve pa slalomski. Poleg
tekem za Notranjski pokal pa smo
tekmovali tudi na Idrijskem poka-
lu, katerega pa se zaradi kombinira-
nja z Notranjskim pokalom nismo
mogli vsakič udeležiti. V lanskem
letu je bilo skupno deset tekem.

Treningi potekajo trikrat do štiri-
krat na teden po dve uri in so raz-
deljeni v dve skupini, v prvi treni-
rajo začetniki ter smučarji do tret-
jega razreda, v drugi pa od tretjega
razreda naprej.

Tudi letošnje leto smo že pridno
začeli s treningi in upam, da bodo
rezultati boljši in da se ne bo vmes
pripetila tudi kakšna poškodba.
Priznati pa moram, da je med sa-
mim treningom ali tekmo tudi ve-
liko smeha in zabave. □

Taborniki

Tudi letošnje leto, tako kot tudi vsa prejšnja, smo bili taborniki zelo dejavni. Najprej smo proti koncu januarja organizirali nadvse zabavno sankanje v Dilah. Nato smo od 13. do 15. 2. organizirali zimovanje na Pšenku, kjer smo se kot vedno imeli zelo lepo. Ker pa se taborniki zavedamo pomembnosti Dneva tabornikov (22. aprila 1951 je bila ustanovljena Zveza tabornikov Slovenije), smo se GG-ji in PP-ji odpravili v Ljubljano na Taborniški "feštival", kjer so potekale razne delavnice, srečali smo se z že znanimi obrazi, spoznali nove ter se nadvse zabavali.

Ko je na OŠ Črni Vrh potekal odprti dan šole, smo tudi taborniki imeli svoj prostor ter se na tak način lahko še bolj predstavili. Kot vsako leto smo praznovali rojstni dan čete Črni Vrh, in sicer 19. 6. v Balili. Letos smo na torti upihnili že tretjo svečko in vsak vod je dobil neskromno darilo (kotel, literatura, kompas, ...). Tudi letos je iz kotla prijetno zadišalo po golažu, na koncu pa še tisto najbolj težko pričakovano – palačinkasta torta (njam...).

Od 8. do 11. 7. smo organizirali taborjenje na Pšenku. Da pa taborniki nismo od muh, smo dokazali, ko smo se 23. 7. štiri pogumna dekleta in en fant (Tatjana Benčina, Tatjana Fajdiga, Judita, Tina in Marko Rupnik) odpravili kar peš na taborjenje v Karigador. Do Koprca smo se peljali z vlakom, od tu dalje pa nadaljevali pot peš vse do Karigadorja. Na peš potovanju smo doživeli zelo veliko dogodivščin, se zabavali ter tako pozabili na utrujene noge, pa tudi na dolgo pot, ki smo jo imeli pred seboj. Okrog štirih zjutraj naslednjega dne smo prišli do tabora, si poiskali šotor in sladko zaspali. Ker starejši taborniki tudi med počitnicami ne počivamo, so se trije udeležili naslednjih tečajev: vodniškega, pionirskega in inštruktorskega.

Z začetkom šolskega leta pa se začne tudi taborniško leto. 10. 9. smo priredili propagandni tabor na Hladnikovem travniku. Tu ni

manjkalo zabave, druženja, delavnic, igrice in še marsikaj zanimivega. Da pa nam je propagandni tabor uspel, dokazuje dejstvo, da smo medse sprejeli kar nekaj novih članov, ki smo jih zelo veseli. Kmalu zatem smo odšli na jesenovanje v Gornjo Trebušo, ki je potekalo za GG-je in PP-je, na katerem smo si kljub slabemu vremenu znali narediti prijetno vzdušje. 23. 10. smo se zbrali na kmetiji pri Kušandru v Idrijskem Logu, kjer smo stiskali sok iz domačih jabolok in pekli kostanj. V decembru nas je obiskal tudi Dedek Mraz in v cerkev smo prinesli Lučko miru. □

Roman Rupnik, predsednik društva

Športno društvo Trnovski maraton

Ob 30. obletnici prve izvedbe najbolj množične prireditve v teku na smučeh – Trnovski maraton smo v Črnem Vrhu 24. aprila 2004 ustanovili športno društvo Trnovski maraton. Člani smo nekdanji tekmovalci, še vedno aktivni športniki in privrženci različnih telesnih aktivnosti za zdravje in dobro počutje. Delujemo na različnih športnih področjih, kot so: gornišstvo, tek, kolesarjenje, skirokanje, triatlon, tek na smučeh, ... V svojem programu dela imamo tudi kulturne, izobraževalne ter družabne prireditve.

Sodelovali bomo z osnovno šolo ob predstavitvi raziskovalne naloge "Trnovski maraton" in na naravoslovnem dnevu, kjer bomo s prikazom veččin teka na smučeh poskušali animirati osnovnošolsko mladino za pričetek organizirane vadbe. V prihajajoči zimi bomo izvajali različne metode poučevanja teka na smučeh tako za začetnike kot tudi za tiste, ki bi si želeli izboljšati tehniko in hitrost gibanja po snegu. Največja želja športnega društva pa je ponovna oživitev Trnovskega maratona. Prepričani smo, da je tako prireditev mogoče kakovostno

izvesti le v primeru najširše podpore posameznih domačinov, društev, klubov, institucij, združenj itd. Ob tej priložnosti si želimo podpore in vas že sedaj vabimo k sodelovanju pri izvedbi Trnovskega maratona, ki je kraju v preteklosti prinesel prepoznavnost in prijetno vzdušje. Ohranimo in negujmo to lepo športno dediščino.

Še povabilo: v športno društvo ste vabljeni vsi ne glede na starost in športne ambicije. □

Adrijana Tominec

Podeželje živi

Podeželske žene se skozi celo leto prijetno družijo. Na začetku leta so imele občni zbor v hotelu Cerkno. Potem so se odpravile na tradicionalno Valentinovo kopa-nje, sodelovale na sejmu počitnic v Ljubljani, tekmoval v kuhanju štrukljev v Postojni, se udeležile pohoda na Javornik, za katerega si želijo, da bi postal tradicionalen. V maju so se odpravile na ogled zeliščarske kmetije Plavica v bližini Dolenjskih Toplic. Nad zelišči so bile zelo navdušene, tako da so g. Majesoma povabile na vojskarsko planoto, kjer jih je seznanil z nekaterimi zelišči in jim približal pripravo pravih zeliščnih čajev. Poleti so se odpravile na ogled doline Zilje na vzhodnem Tirolskem v Avstriji.

Seveda pa so tudi letos izbirale mlado kmetico leta, za ta naslov so letos predlagale Lidijo Habe iz Zaldoga, in kmetico leta, za katero je bila predlagana Marija Tratnik iz Čekovnika. Nova pridobitev društva pa je tudi članica v zvezi kmetic Slovenije. Sodelovale so tudi na čipkarskem festivalu in počele še marsikaj zanimivega. Razkrile so nam tudi recept za drobnjakovo potico. Pa dober tek!

Drobnjakova potica

Testo: naredimo kvašeno testo za potico.

Nadev: 2–3 rumenjaki, 2 ½ dl kisle smetane, 8 dag drobtin, 10 dag sladkorja, 2 beljaka, 3 šopi drob-

njaka.

Rumenjake in polovico sladkorja umešamo, dodamo smetano, drobtine in vse skupaj premešamo. Dodamo še sneg iz beljakov, v katere smo vtepli preostali sladkor.

Nadev namažemo po razvaljanem testu in ga potresemo s sesekljanim drobnjakom. □

Pesem

Pesem v misli se mi prikrade,
vzamem svinčnik, list papirja.
Hitro pišem, ne "kracam"!
Črtam besede, popravljam vrstice,
postavljam vejice in pike.

Ana Leskovec in Janja Rupnik

Maškare, maškare, maškare

Maškare so se v dvorani zbrale,
da bi pusta praznovale,
saj v vas prišel je pust
rdečih ličk in krivih ust.

Maškare pa obiskala
je klovnosa mala zala.
Da bi maškare razveselila,
je figurice iz balončkov naredila.

Veseli ples je maškare utrudil
in da ne bi kdo se lačen zgrudil,
so pripravili pomfrit in čaj
za naš mali maškaraj.

Ko končal se je ta ples,
maškaram bilo je žal – zares.
Letos bilo je res lepo,
a drugo leto še lepše bo.

Nataša Felc

Prišel bo

Prišel bo enkrat tisti dan,
Resnica bo dobila vso veljavo
In marsikaj bo našlo svoj pristan,
Še vedno pa bo kaj obrnjeno na glavo.
Enkrat bo za vse prepozno, zato
Le pohiti, človek, na dan z resnico,
Beseda vsak dan manjšo ima pravico.
Ogrnil te bo mrak in molk zavladal bo.

O objemu gozda

Korak pripelje te
na rob jase,
že objame te
mir, tišina za vse čase.
Očaran, ves prevzet –
to je čaroben svet.
Vršaci vitkih dreves
segajo tja do nebes
v ritmu miline,
v ritmu tišine.
Kdo moti ta mir,
kdo sproža nemir?
Se vsuje na tla
prgišče snega,
ko z odejo pokrito
strese drevo vejo sunkovito.
Zato to tišino
lahko človek zazna,
prisluhniti mora
z vsem bitjem srca.
Okrog in okrog
pa mir, mir, tišina.
Človek srečo občuti
v objemu gozda.

Alenka Lozar

Pesem

Pesem v misli se mi prikrade,
vzamem svinčnik, list papirja.
Hitro pišem, ne "kracam"!
Črtam besede, popravljam vrstice,
postavljam vejice in pike.

Dorica Tominec

Zevajoč papir

Zevajoč papir,
zlatolistna rana,
zmrzla pot
v jutro molka.
Na mostu časa
stojim.
V daljavi
umira večer,
zadnje pege
meče
čez prepad.

Čas teče

V letu 2004 so nas zapustili

Ivana Rudolf *1924
Frančiška Felc *1912
Jožefa Sakulac *1939
Valentin Rudolf *1938
Albina Gostiša *1940
Vincencij Felc *1941
Frančiška Vidmar *1931
Franc Rupnik *1924
Janez Rupnik *1922
Marta Žigon *1940
Viktorija Hladnik *1927
Ivana Rudolf *1931
Jošt Cigale *1937

V letu 2004 so na svet prirojali

Leon Rudolf 19. marca
Kristjan Čuk 15. maja
Tadeja Vidmar 15. julija
Aljaž Egič 18. julija
Eliza Felc 20. avgusta
Tone Pivk 10. septembra
Mai Rupnik 13. septembra
Daša Mlakar 20. septembra

Poročila sta se 2 para.
Ker so domala vsi dogodki preteklega leta našli prostor v tem časopisu, jih ne navajam posebej.

Izdajatelj KUD Sloga, Črni Vrh 84, 5274 Črni Vrh, www.kud-sloga.org
Naklada 350 izvodov, **Glavni urednik** Janja Habe, **Uredniki** Bernard Čuk, Branka Čuk, Ana Leskovec, Janja Rupnik, Marjetka Rupnik, Adrijana Tominec, **Oblikovanje** Domen Rupnik, **Naslovnica Družina**, računalniška grafika, Domen Rupnik, 2004, **Tisk ovitka** ABC Merkur, Idrinja

Idrija
DZ-SP 908
ČASOPIS
2004

908 (497 4Črni Vrh nad Idrinja)

0 10 106670 2

COBISS

